

Ржчни сѣнки.

Седнала Дешка въ майчинъ скуть
 И плаче — не прѣстава!
 Не жали мама врѣме, трудъ
 И Дешка утѣшава.

Напраздно!.. Дешка пакъ ридай!
 Но вуйчо изхитрува; —
 Хитрецъ е вуйчо Петъръ, знай
 Какъ Дешка ще мирува.

Край Дешка лампата сложи
 И правъ тозъ часъ той стана,
 Па край стѣната приближи
 И кротичко подхвана: